

sen) i, at jeg havde begaaet en stor Fejl ved at kræve, at Ministeriet skulde gøre denne Sag til et Kabinetsspørgsmaal, sætte sin Tilværelse ind paa det, thi, siger det ærede Medlem for Assens og Ministeriets Chef, det er at ville have en Landstingsparlamentarisme, men det manglede bare, at et Folketingsflertals Ministerium kunde falde paa Modstand fra Landstinget. De to ærede Herrer have misforstaaet mig, og det forekommer mig næsten, at de have villet misforstaa mig. Jeg sagde — og det var Ordenes Sammenhæng —: denne Sag vil have mange Modstandere, baade skjulte og aabenlyse, den vil have Modstandere baade i dette Ting og i det andet Ting. Den vil have Modstandere i dette Tings Flertal og rimeligvis ogsaa i det andet Tings Flertal, der vil blive udfoldet mange, maaske mest hemmelige, Bestræbelser for at komme Sagen til Livs. For at samle Kræfterne og naa et Resultat vilde det have sin store Betydning, om Konseilspræsidenten satte en Trumf paa og gjorde Sagen til et Kabinetsspørgsmaal ved at erklære, at Ministeriet stod og faldt med denne Sag. Og jeg sagde, at et Grundlovsforslag er en saa vigtig Sag, at naar Ministeriet endelig skrider dertil og erkender, at Tiden er kommen, maa det ogsaa være en saa alvorlig Sag, at Ministeriet sætter sin Stilling ind paa det. Jeg taler ikke saa meget om Landstingets Stilling som om Folketingets Stilling. Jeg taler om Rigsdagen. Dette Ministerium er ikke et Folketingsministerium, formelt maaske, men reelt er det et Mæglingsministerium, en videre Udvikling af Ministeriet Reedtz-Thott, et Rigsdagsministerium. Dette vil jeg forsvare og hævde, og jeg tror ikke, at de ærede Medlemmer kunne imødegaa mig. Det er en videre Udvikling af Mæglingsministeriumstanken. Det er et Ministerium, som udtrykkelig har erklæret i sin Programtale, at det gælder om at bøje Villierne sammen og faa Landstinget og Folketinget til at smelte sammen, og som i sin hele Politik, der for saa vidt stemmer med det foregaaende Ministeriums Politik, har søgt at naa Resultater ved at bøje Landstinget og Folketinget sammen. Det saas bedst under Skattelovens Forhandling. Hele Ministeriets Politik var at opnaa Overenskomst mellem Landstinget og Folketinget, men et Folketingsministerium er et Ministerium, der søger sin Opgave i, at Folketingets Villie gennemføres eventuelt i Kamp med Landstinget. Men Tegn i den Retning have vi ikke set. Det nuværende Ministerium er et Ministerium,

der baserer hele sin Politik og Tilværelse paa at skabe overensstemmende Beslutninger mellem Folketinget og Landstinget, gennem Forhandlinger med Landstinget, et Ministerium, som under Skattelovens Behandling, da der var Tale om at bebyrde en Del af Befolkningen med ny Byrder, da der var Tale om Resultater, der ikke krævedes af den ubemidlede Del af Befolkningen i hvert Fald, saa udmærket godt kunde blive enigt med Landstingets Flertal endogsaa ved Udentingsforhandlinger. Nu er det, jeg har sagt: de Ministre, der vare med dertil, som den Gang viste, at de kunde bøje Villierne sammen i Landsting og Folketing, de burde ogsaa paa Forhaand sige: denne Sag er lige saa alvorlig for Ministeriet, som det var at faa Skattelovene igennem. Det var min Udvikling, og mod den tror jeg ikke, der kan gøres nogen væsentlig Indvending, og de Indvendinger, der kom fra det ærede Medlem for Assens (Berntsen) og fra Konseilspræsidenten, gik ganske uden om det, der var Grundtanken i min Tale.

Konseilspræsidenten antydede, at der i det Udvalg, som skal nedsættes, vilde blive forelagt eller kunde forelægges Meddelelser fra hans Kollega Indenrigsministeren om, hvorledes Ministeriet nærmere tænkte sig Valgkredsordningen, hvis man fastslog de 132. Ja, man skulde vel være glad ved det Tilbud eller det Løfte, men der er dog lidt Maade med Glæden for mit Vedkommende, ligesom Konseilspræsidenten havde fuldstændig Ret i, at der var det i min Tale i Gaar. Jeg maatte være glad ved, at Sagen overhovedet er kommen saa vidt, at der er kommet et Forslag frem, men jeg maatte stille mig kritisk lige overfor Indholdet af Forslaget, det er en ganske naturlig Ting. Saaledes kan jeg ogsaa være glad ved den Udsigt, der gives os, til nærmere at forhandle om, hvorledes man tænker sig Kredsene fordelte, men nogen større bindende Virkning for Fremtiden vil det jo ikke have. Blandt andet er jeg ikke ganske klar over, hvorledes det skal forme sig i Enkelthederne, Princippet i sin Almindelighed maa jo trods Konseilspræsidentens muntre Grundlovsfortolkning være det, at Kredsene skulle være omtrent lige store, andet vil man ikke foreslaa, men hvorledes skal man om 8 Dage eller et Par Dage begynde at forhandle om Enkelthederne? Først i Dagene efter den 1ste Februar ville Resultaterne af den ny Folketælling komme til at foreligge, den Folketælling